

Kliver man utanför asfalten i Malmö kan man träffa på trevliga överraskningar.

På Husiefälten strålar vi samman med ihärdiga champinjonlockare och intill träningsfältet för motorcykelfantaster träffar vi Mor Anna. Hon kunde berätta märkliga saker.

MOR ANNA —

motorpågars skyddsbaronessa

Räven och skumma manspersoner, som dyker upp på Husiefältet efter nattens inbrott är "Mor Annas" bekymmer. Hon bor på landet i stan, mitt på Lv4:s övningsfält. Som tur är har hon "pågarna" på nära håll.

Pågarna är den frivilliga motorcykelklubbens medlemmar. Mellan dem och mor Anna har utvecklats ett förtroendefullt samarbete. Mor Anna bjuder på kaffe och tar hand om pågarnas post. De finns till hands med trygghet. Det lyser nästan alltid hela natten i deras klubblada. Till den har hon direktförbindelse med telefon.

Mor Anna berättar om märkliga personer som nattetid närmar sig huset. Jag stod bakom glasrutan i ytterdörren och frågade, berättar hon: Vad vill ni? Där utanför stod en karl som inte svarade utan istället började rycka i dörren.

— Är det på det viset, får jag kalla på pågarna, sa hon. Och då fick de fart, de var två stycken, och försvann med en rivstart neråt Oxie till.

— De känns jo lide otruggt, säger hon på bred skånska.

Det är tur hon har pågarna. Och hunden, en norsk schäfer.

Han heter Tanja. Han hette så när jag fick en som valp, säger Mor Anna ursäktande.

Varför släppte ni inte ut hun-

den, undrar vi.

Aaa... säger hon, det vågade jag inte! Den skulle ha bitit sönder dem.

Tanja håller efter räven. En morgon när denne varit särskilt besvärlig mot hönsen och gässen kommanderades Tanja ut på vakt. Ligg här och vakt hönsen, sa jag till honom, säger Mor Anna.

— Och ni kommer inte att tro mig. Men så sant som jag står i det här pantofflalannet, så vek inte hongen från hönsen på hela dagen. Och räven har vi aldrig sett till sedan dess.

Att bo på landet innanför stadsgränsen höll en gång på att sluta galet. Hälsovårdsnämnden dök upp och påstod att det var oförenligt med bestämmelserna att ha djur i stan. Mor Anna hade ju både höns och gäss. Det var först efter ingripande av regementet, som man lyckades övertyga nämndens representant om att landsbygden verkligen var landsbygd.

"Mor Anna" heter förresten inte alls Anna.

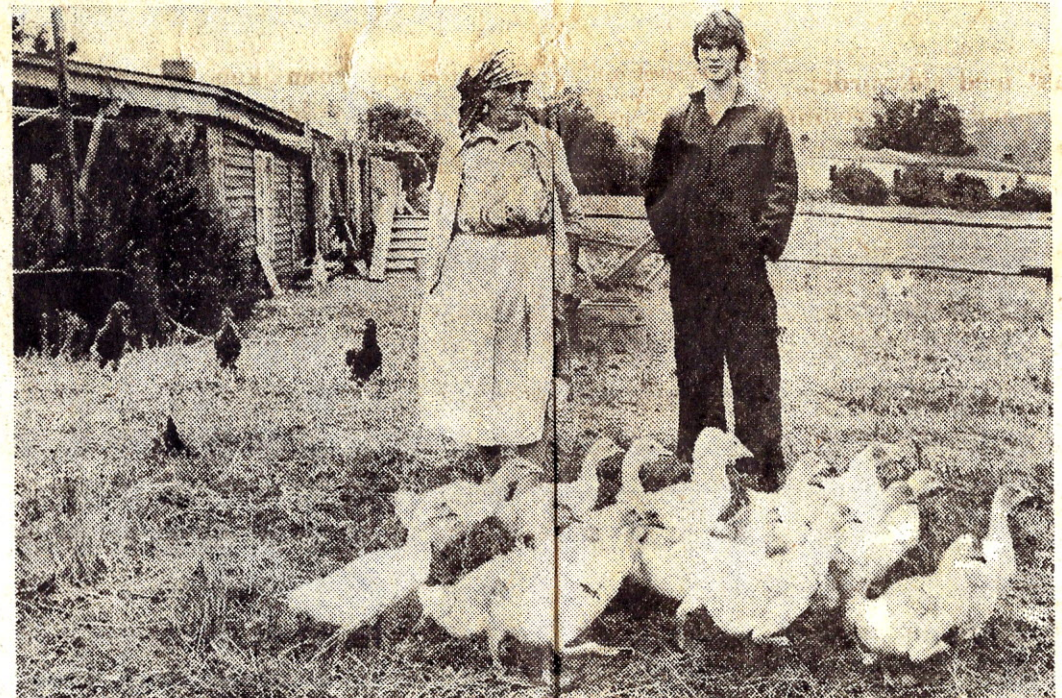
Utän Hilma Brundin. Det föll sig bara så, när motorcykelpågarna blev grannar för snart tio år sedan. När man är 84 år har man överseende med sådant.

— Di e praktiga påga, säger Mor Anna.

Sydsvenskan på stan

Jägersro/Husie

1-10 aug. Tel 29 09 46

Till Kvarnby kom Hilma Brundin (här tillsammans med Ulf Sprage) för 30 år sedan från Åkarp som ryktarhustru. Ånka har hon varit i 20. Militären köpte gården där mannen arbetat och fyllde den med torrskaftung. Det blev rätt ensligt på fältet. Men Mor Anna misstycker inte. Utan militär uppbackning hade hon inte fått ha sina höns och gäss kvar efter hälsovårdsnämndens nitiska inspektion